

HỒN HỒN TIÊU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch –Dịch Thuật: Yng68bld

Chương 84: Quỷ Dị Công Lực

Tuyết Nhi, Bạch Vân hai người đại kinh, nghĩ tới muốn vung kiếm chống đỡ, mới nhớ tới là binh khí mình đã bị đối phương đánh rơi, trong tay không có thứ gì có thể chống đỡ, nghĩ muốn tránh né, nhưng phát hiện chân nặng ngàn cân, một điểm cũng không thể cử động, mắt chỉ có thể bắt lực nhìn đao nhanh lẹ kích tới, trong mắt chớp lên sắc kinh hãi.

Bạch Y, Lãnh Ngưng Vũ hai người kẻ bên chưa đi xa thấy vậy đại kinh, muốn đến cứu lấy hai người, nhưng không có lấy tí xíu khí lực, mắt chỉ có thể bắt lực nhìn đao trong tay đại hán từ từ tiếp cận đến hai nàng .

Giây phút này, hai người trong lòng rất hận, hận chính mình không có luyện võ công thật tốt, không thể tại giây phút nguy hiểm này cứu người, ngược lại còn yếu đuối để người khác bảo hộ . Nhìn thấy đao của đại hán trong tay càng lúc càng gần tới hai nàng Tuyết Nhi và Bạch Vân, Bạch Y và Lãnh Ngưng Vũ hai người không nhịn được kinh hô lên.

“Tuyết Nhi!”

“Muội muội!”

Đồng lúc hai người kinh hô lên, đều nhắm mắt lại, không nỡ nhìn thấy hai nàng thảm tử .

Nghe thấy hai người kinh hô, Tuyết Nhi và Bạch Vân quay đầu nhìn hai người . Trong mắt ngược lại không có sắc kinh hãi, mà chính là bình tĩnh, ánh mắt còn có nhiều điều huyền diệu, nhiều điều còn lưu huyền .

Khi đao của đại hán cách ngực của Tuyết Nhi và Bạch Vân hai nàng không tới một thốn, thân thể của đại hán đột nhiên ngưng lại bất động, đao trong tay đã đột nhiên từ từ vụn vỡ hóa thành bột phần, biến mất tại không trung, thân thể của đại hán cũng đồng thời bay ngang ra ngoài .

Đồng lúc thân của đại hán bay ngang ra ngoài, hai đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mặt Tuyết Nhi và Bạch Vân, hai người này chính là Ngô Lai và Quân Phong Chỉ .

Tuyết Nhi và Bạch Vân vốn nghĩ là mình tất phải chết, chỉ biết nhắm mắt lại đợi chết, đột nhiên phát hiện thân thể đại hán đột nhiên ngừng lại, đao trong tay cách ngực mình không tới một thốn thì ngừng, xuất hiện tiếp theo làm hai nàng cảm thấy cảnh tượng quỷ dị, đao trong tay đại hán đột nhiên từ từ vụn vỡ, hóa thành bột phần tiêu thất trong không trung .

Hai nàng mở lớn mắt, thấy tất cả phát sinh trước mặt, còn không đợi hai nàng có phản ứng gì, đã thấy thân thể của đại hán giống như gặp phải lực lượng cường đại công kích, toàn thân đột nhiên bay ngang ra ngoài .

Ngơ ngẩn nhìn theo thân thể đại hán bay đi, hai nàng phát sợ, không biết phát sinh ra cứu cánh sự tình gì đây .

Đột nhiên phát hiện có nhân ảnh lướt tới, hai nàng không khỏi quay đầu nhìn, thấy là Ngô Lai và Quân Phong Chỉ, hai nàng vui mừng .

Tuyết Nhi xà vào lòng Ngô Lai, ủy khuất hỏi :”Vô lại đại ca, huynh sao lại tới đây? Huynh lại tới trễ, người ta nhìn không ra huynh .”

Ngô Lai nhẹ nhàng vỗ vai Tuyết Nhi đáp :”Tuyết Nhi, là huynh không tốt, lại để cho Tuyết Nhi một mình đối diện với địch nhân, lần sau sẽ không có nữa đâu.”

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

Nghe xong, Tuyết Nhi nằm vào lòng Ngô Lai, cảm thấy từ trên thân Ngô Lai truyền lại khí tức an toàn .

Đột nhiên Tuyết Nhi ngửng mặt cười :”đúng rồi, vô lại đại ca, sư tỷ thụ thương rồi, huynh mau đi xem sư tỷ đi!”

Nghe được, Ngô Lai kinh hãi nói :”Tuyết Nhi, chúng ta đi qua xem sư tỷ của muội và Bạch đại ca ra sao?”

Tuyết Nhi cao hứng nói :”Tốt quá! Huynh bế người ta đi .” một mặt nói, một mặt trong lòng Ngô Lai nhong nhèo, trong vòng tay của Ngô Lai không những cho Tuyết Nhi có cảm giác thoải mái an toàn, hơn nữa còn làm cho Tuyết Nhi rất lưu luyến .

Nhìn thấy mô dạng nhong nhèo động nhân của Tuyết Nhi, Ngô Lai tâm niệm đại động, nhẹ nhàng bế Tuyết Nhi trong lòng, tiến tới chỗ của Lãnh Ngưng Vũ ba người .

Bạch Y, Lãnh Ngưng Vũ, Quân Minh ba người trong lúc đao của đại hán tiếp cận tới Tuyết Nhi và Bạch Vân, đều mau nhắm mắt lại, không nỡ nhìn thấy hai nàng thảm tử, trong lòng tuy thương tâm, nhưng không năng lực, không thể đề khởi lên chút công lực nào để cứu hai nàng .

Qua hết phiến khắc, ba người tịnh không nghe thấy tiếng la thảm như trong tưởng tượng, không nhận được mở hai mắt ra nhìn về hướng Tuyết Nhi và Bạch Vân .

Nhìn thấy trong mắt chính là tình cảnh đao trong tay của đại hán từ từ vỡ vụn, thân thể bay ngang ra ngoài, còn Tuyết Nhi và Bạch Vân vẫn bình an vô sự .

Ba người trong lòng vui mừng, cao hứng vì Bạch Vân và Tuyết Nhi không có việc gì, đồng thời cảm thấy kỳ quái vì đại hán vô duyên vô cớ bay đi mất, lại đột nhiên thấy nhân ảnh của Ngô Lai và Quân Phong Chỉ xuất hiện, mới hiểu ra có thể là hành động của hai người .

Bây giờ ba người thấy đám người Ngô Lai tiến tới, trong mắt ba người thần sắc đã khác lạ, vừa kinh ngạc lại vừa kích động .

Lúc ba người còn chưa tới được trước mặt Bạch Y ba người, Quân Minh đột nhiên ào tới Quân Phong Chỉ, nhào vào lòng lão, nói ra lo lắng và nhớ nhung trong lòng .

Lúc Ngô Lai bế Tuyết Nhi tới trước mặt Lãnh Ngưng Vũ và Bạch Y đang thụ thương, Bạch Y kích động nói :”Ngô huynh, đa tạ huynh đã cứu muội muội, nếu như không có huynh kịp thời nhanh tay chỉ sợ muội muội ta ```` .” câu nói còn chưa nói ra hết, trên mặt vẫn còn vẻ lo lắng.

Ngô Lai nói :”Bạch huynh, người phải cảm ơn phải là ta, nếu như là không có huynh, chỉ sợ Vũ nhi và Tuyết Nhi đều đã nguy hiểm rồi .”

Bạch Y đáp :”Ngô huynh, đừng nói thế .” còn tính nói tiếp đã bị Ngô Lai cắt ngang .

Ngô Lai nói :”Bạch huynh không cần nói nữa, ta còn phải trước hết khôi phục lại công lực cho huynh!” Nói xong nhân ảnh Ngô Lai chớp lên tới phía sau Bạch Y, hữu chưởng ấn lên hậu tâm của Bạch Y.

Bạch Y chỉ cảm thấy một cỗ chân khí cường đại vô bì tiến vào trong đan điền mình, trong đan điền phiến khắc đã xuất hiện ra chân khí’ .

Ngô Lai thu hồi thủ chưởng đang ấn ở bối tâm của Bạch Y, nói :”Bạch huynh, mau vận công khôi phục công lực .”

Nghe xong, Bạch Y cảm kích nhìn Ngô Lai một cái, theo lời nhắm mắt ngồi xếp bằng xuống,

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

vận lên nội công tâm pháp của bản thân. Vì Bạch Y biết được Ngô Lai đã đưa vào nội thể mình chân khí rất trân quý phi thường, có thể nâng cao võ công của mình tăng lên một tầng .

Ngô Lai chuyển thân thâm tình nhìn Lãnh Ngưng Vũ hỏi :”Vũ nhi, nàng không sao chứ ?”

Lãnh Ngưng Vũ nghe xong, nhẹ nhàng đáp :”muội không sao .” vừa nói thì thân thể đột nhiên rung rẩy .

Ngô Lai thấy thế đại kinh, liền ôm lấy Lãnh Ngưng Vũ vào lòng nói :”Vũ nhi, còn nói là không sao, nàng đã bị thương thành thế này, đều là ta không tốt .” Nói rồi nhin không được nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt trắng xanh tươi tắn của Lãnh Ngưng Vũ .

Cảm thụ được quan tâm của Ngô Lai đối với mình, Lãnh Ngưng Vũ chỉ chống đối nhẹ nhàng, nói :”Vô lại, chàng yên tâm, muội chỉ là quá kiệt sức, nghỉ ngơi chốc lát là tốt thôi.”